

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2200/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Луковић, адвокат из ..., ради развода брака, вршења родитељског права, уређења начина одржавања личних односа и издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж2 7/20 од 16.01.2020. године, у седници одржаној 28.05.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж2 7/20 од 16.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж2 7/20 од 16.01.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Другог основног суда у Београду П2 1870/18 од 25.11.2019. године, ставом првим изреке, одређена је привремена мера и малолетна деца странака ВВ рођен године и ГГ рођен ... године поверени су на негу, чување и васпитање мајци АА, која ће самостално вршити родитељско право. Ставом другим изреке, одређена је привремена мера и обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног ВВ и ГГ плаћа по 15% од својих редовних месечних примања, укупно 30%, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец, на рачун тужиље, законског заступника, мајке, који се води код ... банке, почев од 04.10.2018. године до правноснажног окончања поступка. Ставом трећим изреке, одређена је привремена мера и уређен је начин виђања између туженог са малолетном децом, тако што ће се одвијати: сваког викенда од петка у 20,00 часова до недеље у 18,00 часова; сваки други дечији рођендан; дан крсне славе оца, сваки други државни и верски празник почев од 20,00 часова последњег радног дана који претходи дану празника до 18,00 часова последњег дана празника, с тим што ће деца први празник провести с мајком, а следећи са оцем,

потом наизменично; половину зимског и половину летњег распуста, почев од 20,00 часова, дана који претходи почетку распуста до 18,00 часова последњег дана распуста, у складу са школским распустима. Ставом четвртим изреке, одређено је да евентуално изјављена жалба не задржава извршење овог решења. Ставом петим изреке, одређено је да привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж2 7/20 од 16.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог, као неоснована и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је предлог туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против решења другостепеног суда тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњености услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком одређена привремена мера у спору за развод брака, за вршење родитељског права и о начину одржавања личних односа и за издржавање, да је привремена мера одређена у складу са Законом о извршењу и обезбеђењу, па како одлука о одређивању привремене мере и примена материјалног права зависе од чињеничног стања утврђеног у време одређивања ове мере у сваком конкретном случају, а из навода ревизије туженог не следи да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, као и да не постоји потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, то нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 420. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Наведена одредба се на основу члана 202. Породичног закона примењује на поступак који је у вези са породичним односима, ако тим законом није другачије одређено.

Побијаним другостепеним решењем одлучено је о предлогу тужиље за одређивање привремене мере. Наведеним решењем овај поступак није правноснажно окончан, због чега ревизија туженог није дозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић